

צדעית-שרה מאמצת) עם מפה ומצפן. **חורת-גומי**. לידתו של הניווט כספורט הוא בשוודיה לפני כמעט 70 שנה וכיום תפוצתו חובקת עולם (יותר מארבעה וחצי מיליון מנווטים ב-26 ארצות). ולא לחינם בכירי המנווטים בעולם הם אתלטים בעלי מדליות אולימפיות. כי תמציתו של ספורט הניווט, המתבצע כחיקה-טבע והרוש התמצאות ותושיה, היא לעבור מיספר נקודות-בקה (המוכחות שאכן עשה המנווט את מלאכתו) בין הוינוק בראשית המסלול לגמר המסלול. לאימות מעבר המסלול נהוגות שיטות רבות, מסימון מפת המסלול עד להחתמת המפה כחותמת-גומי התלויה במיוחד לשם כך על עצם בולט

(המושך מעמוד 6) למעשה 13 מיתחמים (ראה גלופה). בדיוק כמיספר שיבטי ישראל (בהתייחס שבכך שבני יוסף אישיו שני שבי-טים: אפרים ומנשה). כך שיתכן מאוד שהמגן דויד אינו אלא מיפוי סדר המסעות של בני ישראל במידבר. לפי התנ"ך נסעו בני ישראל בארבעה מחנות (לפי רוחות השמיים) כשלכל מחנה שבט מוביל (גושא הרגל) ומאחוריו שני שבטים גלויים (מה שנקרא בצה"ל, בתנועה לקראת מגע, "אחד מלפנים ושניים מאחור"). כך הוביל יהודה במיוחד, ראובן בדרום, אפרים במערב ודן בצפון. ומי שנשאר במרכז היו הלויים. אחרי הכל היה זה מקום בית-המקדש

לגביי. ראש מדינה ערבית קם ואומר: אני רוצה לקדם את השלום: אני מתחיל להסתכל אחת. **אתה יונה?** אני לא יונה ולא נץ, אבל אני חושב שאסור להתחפר בעמדות ישנות. צריכים לעשות הערכת-מצב, לא רק בקשר לעמדות תנועת-העבודה, אלא בכלל בעמדות מדינת-ישראל.

בשורה הארוכה: קן: אני חושב שהרבה אנשים בארץ מוללים באינטליגנציה של יהודי מארוקו. כל הזמן מציגים אותנו כקרי צוננים. זה היה טוב לצורכי בחירות. אני בטוח שלטווח הארוך מצבה של מיפגת-העבודה אצל המארוקאים ישתנה. אני מאמין בתבונה ובחוכמה של המארוקאים בארץ. עד שנות ה-70 הצביעו יהודי מארוקו ברובם בעד

בעבודת-דחק: סיקלתי אבנים. הייתי קם בכל נוקר ב-5, והולך לעבוד. אמא לא ידעה איפה עבדתי. כשנודע לה, זאת היתה הפעם הראשונה שאמרה משהו על ארץ-ישראל. היא אמרה לי: אל תלך לעבוד בעבודות כאלה, יש לנו הסכנות. עבדתי עד לגיוס. כצבא הייתי בגוש תל-חי, בצפון. **ומה עשית אחרי הצבא?**

מגן-דוד של השבטים אחד מלפנים ושניים מאחור

בנקודת-הבקה, וכמו כן נקבעים בכל ארץ מיספר מסלולים רב ככל האפשר. גורן, למשל, היתווה בארץ עשרות מסלולים, בין אם זה מסלול לאורך חופו המערבי של ים המלח, מכריכות עין-גדי ומפל שלומית דרומה, או מסלול עירוני בעכו, לאורך 17 אתרים, מבית-המרחץ התורכי במקום עד למיגדלור כנמל.

הנייד (אוהל מועד), והלוויים היו צמודים אליו בתוקף תפקידם.

חינוך

מלאך, מכה ומצפן

ספורט חדש: צעדה מבית-המרחץ למגדלור

אם הסוודר שלך גדול מדי — ישמור עלייך האל מפני המכונות! ואם הסוודר שלך קטן מדי — ישמור עלייך האל מפני מנהלי-העבודה! זהו שלט-האזהרה התלוי בכניסה בכמה בתי-חרושת בהם עובדות נשים. את האינפורמציה הזאת הביא בשעתו שמואל גורן, חיפאי רבי-גונוני, בספרו יחסי-ציבור למטרה, יחד עם אימרתו של היינריך היינה, "אצל אשה אף פעם לא תדע איפה נגמר המלאך ואיפה מתחיל השטן" ועם התאריך בו פורסמה מודעת-השידוכים הראשונה בהיסטוריה (בעיתון לונדוני, יולי 1695).

לפי תוכנו של יחסי-ציבור היה אפשר לצרף בקלות את יוצאי-הונגריה גורני, להונגרים המצחקנים" אפרים קישון, קריאל דוש, ואב פרקש. אבל גורן, עיתונאי בן עיתונאי, מעולם לא הסתפק בכתיבה הומוריסטית וגם לא בפינסתו משך שנים רבות, הפירסום. כחובבי-טבע מושבע הכניס לארץ, לפני 20 שנה, את ספורט הניווט, שהוא למעשה, ריצת-שרדה (או, לפחות,

גורן שנולד תומס גלרט. הוא אחיה הבכור של יהודית גלרט. המכונה **אנה פרנק ההונגרית**, ואשר הוצאה להורג על-ידי הנאצים בגיל 15. עת נתפשה בזיוף מיסמכים ליהודים נרדפים.

מנווט גורן אחת ל-25 אלף וקדימה!

אלה היא על הסכמתו של משרד-החינוך להפעיל את ספורט הניווט בבתי-הספר. החל משנת-הלימודים הקרובה יתדרך גורן עשרות אלפי תלמידים בכיתות הבינוניות בניווט: מפה של 1 ל-25 אלף — וקדימה! וזאת, כמובן, רק ההתחלה. בדנמרק, למשל, כבר הורחב ספורט הניווט לים — ניווט השישיים, ובגרמניה המיורחית לשלג — ניווט הסקי.

אדרי ליד פרס באיפראן - אני רוצה להתקדם -

אני חושב שהחברה הישראלית צריכה להתפכח. לשנות עמדות שהיו עד כה על סדר-היום שלה. יש מקום לשמוע ולהשמיע!

אני יצאתי לראשונה בקריאה לשינוי עמדות מיפגת-העבודה. למה אני צריך כבר לגלות את עמדותי? כפורום של המיפגה אקום ואומר את דבריי. זה חלק מאמנות המשאומתן, שלא כל הישראלים ניחנו בה.

אתה מאמין שיהיה המשך לפגישת פרס-חסן?

זה תלוי גם בנו. אסור לנו תמיד לזרוק את הכדור לצד השני. אני מאמין שיהיה המשך. אלא אם כן נשתגע ונאמר שאנחנו לא רוצים בהמשך. אני חושב שעצם ההודעה המשותפת מדברת בעד עצמה.

אפשר בכלל, בממשלת-אחדות-לאומית, להגיע לאיזה שהוא הסכם?

אם קידום השלום יעמוד בין מדי-שלת-האחדות-הלאומית לבין פירוקה, ההעדרה שלי כרוונה.

מהם האמביציות הפרי ליטיות שלך?

כשהייתי חבר מועצה בחצור, רציתי להיות ראש-המועצה: הייתי בטוח שזו פיסגת הקריירה שלי. על תפקיד חבר-כנסת לא חלמתי. גם לא על יו"ר מועצת שיכון עובדים. אני לא דורך על אף אחד. אבל זה לא אומר שאני תמים. כשינסו לדרוך עליי, ימצאו איש חזק.

אני שמח שאני לומד לאט, ולא קופץ גבוה ממה שמותר.

אני עכשיו לומד, כיושב-ראש סיעת המערך בכנסת, את העבודה הפרלמנטרית.

אני שמח שלא צנחתי לשום תפקיד. שום דבר לא קיבלתי על מגש של כסף. עבדתי קשה כדי להגיע. אם ציבור המיפגה יחשוב שאני יכול למלא תפקיד אחר, כמו שה, למשל, אשמח. מה שיבוא — ברוך הבא.

אתה איש פוליטי, ואיש פוליטי רוצה להגיע.

נכון שאני רוצה להתקדם, אבל אני לא רוצה להתאכזב: למדתי את זה בחיים. החיים הם קצרים. צריך לדעת לקחת את הכל בפרופורציות הנכונות. אני לא דוחה שום תפקיד שהמיפגה תחשוב שמגיע עליי. אני חושב שכל אחד עובר כדי לקבל שכר. יש שכר כדי להתקיים, ויש שכר לפעולתך.

אדרי חותם בספריה-האורחים של מאוולאום מוחמד ה-5 - אבל אני לא רוצה להתאכזב!

תנועת-העבודה. זה עוד יחזור.

ואיך מעמדך האישי בי מיפגה, אחרי הפגישות?

אני לא חושב שמשהו השתנה. אני לא חושב שהפגשה הוסיפה או גרעה. עשיתי את המוטל עליי. לא עשיתי את העניין לצרכים פוליטיים.

התקרבת יותר לפרס?

אני מכיר את שימעון פרס עוד משנת 1964, כשהליל לנרסמן הכיר לי אותו. אני עשיתי את המוטל עליי. אני לא מבקש, עקב הפגשה, להתבלט. הקשרים ביני לבין פרס תמיד היו טובים, כנים. אני לא באופוריה ולא מרחף. אני בא מתחום העסקים, ואני יודע להסתכל על השרה התחונה.

חל שינוי בעמדותיך הפרי ליטיות?

אני חושב שהגיעה העת לעשות "חושבים" והערכת-מצב לגבי תהליך-השלום. אני לא עושה הערכת-מצב רק בגלל הנסיעה למארוקו. צריך להבין שמחירי-הנפט בעולם יורדים, המצב הכלכלי בסוריה קשה, יש מילחמת עיראק-איראן, ההתקרבות בין מצרים לירדן, המצב הפנימי הקשה באש-ף. כל אלה גורמים לי לחשוב פעם נוספת

אחרי שהשתחררתי, חורתי לחצור, ואו היכרתי את האיש שהשמיע עליי אולי יותר מכל אדם אחר: הלל לנרסמן מאיילת-השחר.

קיבל אותי לעבודה. אחר-כך מוכיר-המועצה התפטר, והילל מינה אותי כמזכיר. הוא תמיד אמר שאני כמו הבן הרביעי שלו. תמיד כשהוא היה נוסע מחוץ לגליל, לבנגוריון או סתם לכל מיני אנשים במרכז, הוא היה לוקח אותי איתו. הוא גם הכיר לי את שימעון פרס. לימד אותי את ההיסטוריה של הארץ.

אחר-כך הוא אמר לי שאני צריך ללמוד, ושלח אותי ללמוד בבית-הספר למינהל בירושלים.

התחלת בקריירה פרי ליטיות?

כשגמרתי את הלימודים ב-1965, היו בחירות לכנסת ולרשויות המקור מיות. אני הייתי מועמד מפא"י לראש שות המועצה בחצור. אז לא הצלחנו להקים קואליציה, אבל ב-1967 נבחרתי כראש-המועצה של חצור. למעשה, היה זה הילל שביקש אותי לתפקיד. זה היה מולי שהיה לידי איש כזה הגון וישר. הוא השפיע על חיי.

אתה מאמין שמצב המעי